

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI
Filozofická fakulta
Katedra nederlandistiky

Křížkovského 10, 771 80 OLMOUC

☎ 58 563 3206 fax: 58 563 30 12 e-mail: wilken.engelbrecht@upol.cz

Posudek magisterské diplomové práce – Bc. Jana Hegerová,

De collaboratie in Nederland en het Protectoraat Bohemen en Moravië tijdens de Tweede Wereldoorlog

(anglický název: *The collaboration in the Netherlands and the Protectorate of Bohemia and Moravia during the Second World War*)

Magisterská diplomová práce v jednooborovém navazujícím magisterském studiu Nizozemská filologie se zaměřením na odborný jazyk, 79 stran, z toho 55 stran textu a 15 stran příloh. Vedoucí práce: Prof. Dr. Wilken Engelbrecht, cand. litt. Jazyk: nizozemština, resumé v češtině (s. 77) a v angličtině (s. 78), zaměření: historické.

Autorka předložila práci o kolaboraci v Nizozemsku a v Čechách během Druhé světové války. Práce je sestavena z pěti kapitol. První kapitola podává definici pojmu kolaborace. Druhá kapitola líčí stručně začátek Druhé světové války. Třetí a čtvrtá kapitola postupně projednávají obsazení Nizozemska a Československa. Zároveň líčí hlavní kolaborantské skupiny v obou zemích. Pátá kapitola se zabývá s oběma hlavními propagandisty nacistického režimu v obou zemích – Max Blokzijl a Emanuel Moravec.

Přes konzultaci s vedoucím zůstávala autorčina nizozemština poněkud namáhavá. Hlavní problémy jsou slovosled – opakované přehození tzv. *persoonsvorm* s podnětem, kongruence podnětu a přísudku, správné předložky a často i chyby v členu nebo vynechání členu.

Autorka si přečetla pořádné množství literatury a vynaložila mnoho práce. Její práce má ovšem hlavně popisný charakter a některé prvky, jako např. *Nederlandsche Volksunie* a *Národní souručenství* (ve verzi do r. 1943) by si zasloužily větší pozornost.

Mám několik otázek do diskuse:

1. Dle práce kolaborovalo 25.000 nizozemských mužů v nacistické armádě, 10.000 u NSKK a bylo 19% z 16.500 nizozemských policistů po válce potrestáno kvůli kolaboraci. Nizozemsko mělo během války cca. 9 mil. obyvatel. To znamená, že asi 0,5% obyvatel aktivně kolaborovalo, nepočítáme-li NSB, která měla během války cca. 100.000 členů, a NSVO s 20.000 členů (celkem 1,3% obyvatel, před válkou získala strana v posledních svobodných volbách 3,89% hlasů). V Protektorát Čech a Moravy (PČM) žádalo 11.000 mužů o přijetí do protektorátní policie, a cca. 7.000 vojáků bojovalo v protektorátním vojsku. To je cca. 2,4% z 7,4 mil. obyvatel. Vyšší procento je zajímavé, zejména, protože nacisté Čechům moc nevěřili a nechtěli normálně ozbrojenou protektorátní armádu.
2. Jak vysvětluje autorka poměrně velký počet nacistických organizací v PČM? Počítal jsem jich devět (Národní obec fašistická, Národní tábor fašismu, Moravská nacionální

sociální strana, Nacionálně sociální garda slovanských aktivistů, Nacionálně socialistická česká dělnická a rolnická strana, Vlajka, Nacionální árijská kulturní jednota, České árijské hnutí a Protižidovská liga). V Nizozemsku bylo jich hlavně tři – NSB, NSNAP a Zwart Front.

3. *Joodsche Raad* byla výmysl okupantů. Na kolik bylo předsednictvo Davida Cohena a Abrahama Asschera opravdu *dobrovolná* (s. 36), je otázka. Oba dostali příkaz od okupanta. Existoval podobný orgán i na české straně?

Navrhuji pro práci známku *D –dobře*.

V Olomouci, 23. května 2013

prof. dr. Wilken Engelbrecht, cand. litt.
vedoucí práce